

Hagar – Gud ser

1 Mosebog kapitel 16

Hagars liv var virkelig stormfuldt! Uden vi ved hvordan, så var denne egyptiske kvinde havnet som slavekvinde hos Sara, Abrahams kone. Her var hun blevet udvalgt til at være mor – rugemor – for Abrahams og Saras barn. Det havde givet hende en prestige, som hun ikke havde haft længe... og hun blev lidt hoven... Hvorefter Sara behandlede hende hårdere og hårdere – og Hagar endte med at flygte ud i ørkenen...

1. "Herrens engel traf hende ved en kilde i ørkenen, kilden ved vejen til Shur" (vers 7). Tror du, at englen – som måske lignede et menneske – så ud som en Hagar kendte eller ikke kendte?

2. "Han sagde: 'Hagar, Sarajs trælkinde, hvor kommer du fra, og hvor skal du hen?' " (vers 8.) Hvor vidste han det fra? Og hvilket indtryk tror du, at det gjorde på Hagar, at han vidste det?

3. "Men Herrens engel sagde til hende: 'Vend tilbage til din frue, og find dig i hendes behandling.' " (vers 9). Gjorde Hagar, hvad englen sagde? Hvorfor tror du, hun gjorde det?

4. "Hagar kaldte Herren, som havde talt til hende: 'Du er Gud, der ser'. For hun tænkte: 'Har jeg virkelig på dette sted set ham, der ser mig?' " (vers 13). Hvordan tror du, at det var for Hagar at leve med sine omstændigheder nu, efter at hun havde mødt Gud i forhold til inden?

5. *Hvilke omstændigheder kan du ikke flygte fra? Hvad betyder det for dig, at Gud ser dig og kender dine omstændigheder? Hvilken tryghed giver det dig for fremtiden – hvilken frygt fjerner det?*

**"Når jeg gribes af frygt, stoler jeg på dig;
ved Guds hjælp lovpriser jeg hans ord."**

Salme 56,4

Læs denne tekst igen og igen. Læs den, når du fyldes af frygt over et eller andet.

Hvad siger Gud til dig?

Hvad beder han dig om, at du skal fokusere på, når du gribes af frygt?

Lad mig dele lidt af mine tanker – i en bøn til Gud – lad os dele denne bøn:

Gud, du ved, at når jeg gribes af frygt over noget, så kan jeg nærmest ikke tænke på andet end det. Mine tanker vender og drejer det, jeg ser ingen muligheder, så det bliver bare mørkere og mørkere, faktisk. Du beder mig om, at jeg i stedet for ser på dig... det vil jeg gøre... Lige nu vil jeg lovprise dig for dit ord – du ser mig – ligesom du så Hagar! Du går med mig i mine omstændigheder – ligesom du gik med Hagar tilbage. Jeg har intet at frygte – for jeg stoler på dig!